

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/591/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

9/2014. (I. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ képviselője útján 2014. szeptember 14-én előterjesztett **panaszát** a 2015. január 22-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2014. szeptember 14-én, képviselője által, elektronikus úton terjesztette elő panaszát, a vele szemben 2014. szeptember 11-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában elmondta, hogy aljas indokból és törvénytelen, fasiszta eljárással az alapvető emberi jogaitól megfosztott, 15 éve üldözökként panaszt és feljelentést nyújt be a 2014. szeptember 11-én sérelmére előre kitervelt szándékkal, bünszövetségben, hivatalos eljárásban elkövetett bűncselekmények miatt rendőrtisztek és rendőrök ellen. A feljelentést 57. 780 Ft költséggel nyújtja be a panaszos, mint sértett és üldözött személy.

---

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

2014. szeptember 11-én – gyermekének névnapján – 6 óra 30 perckor ideiglenes tartózkodási helyén megjelent a * Rendőrkapitányság két, ismeretlen alkalmazottja azzal a kéréssel, hogy menjen velük a panaszos a rendőrségre tanúkihallgatás miatt. Mivel a rendőrök fekvőbeteg állapotban követelték a megjelenést, így a panaszos jelezte nekik, hogy reflux betegség miatt az általuk megjelölt – 6 óra 30 perces időpontban – nem tud megjelenni, de az állapota javulása után személyesen fog megjelenni a mozgáskorlátozottsága miatt kényszerűen tartott személygépkocsi segítségével. A panaszos elmondta, hogy a két rendőr nem volt hajlandó megengedni, hogy jobb állapotában jelenjen meg a tanúkihallgatáson. Az ismeretlen rendőrök fenyegetésre elhurcolták a panaszost.

A * Rendőrkapitányságra – az úton végig öklendezve – kb. 7 óra 8 percre érkeztek meg, ahol az ismeretlen rendőrök közölték a panaszossal, hogy még WC-re sem mehet ki rendőri kíséret nélkül, majd közölték azt is, hogy nem tanúként, hanem mint gyanúsítottat fogják meghallgatni, azaz a panaszos ebből azt a következtetést vonta le, hogy ő fogoly. Ezután közölte a két végrehajtóval, hogy bármikor idézték szóban és telefonon is minden alkalommal megjelent a * Rendőrkapitányságon, erre tekintettel nem érti, hogy miért kellett elrendelnie az előállítását és nem érti, hogy miért nyomoznak ellene.

A két ismeretlen rendőr közölte a panaszossal, hogy M. érkezik majd egy ügyész, aki meg fogja hallgatni és majd ő mondja meg milyen ügyben hallgatják ki és miért is állították fenyegetéssel elő. Ezután a panaszos írásban közölte a kapitányságon tartózkodó K. rendőrtiszttel, hogy súlyos szív- és érrendszeri betegsége, tüdőbetegsége, refluxa, szövődményes diabétesze, reumája, köszvénye van és ezekre tekintettel ő fekvőbetegnek minősül, így gondoskodjanak a gyógyszerei időben történő hozzájutásához.

A fentebb meghatározott napon, 9 óra után 20 perccel érkezett meg *1 a feljelentett M. dr. T. J. rendőrtiszt és közölte a panaszossal, hogy ő és L. A. rendőrtiszt rendelte el a panaszos elővezetését még szeptember 3-án és ezt a mai napon, a panaszos gyermekének a névnapján hajtották végre a több tucatszor feljelentett, megpanaszolt * Rendőrkapitányság alkalmazottaival, akik nem viseltek azonosítót az előállítása alatt sem, így nem tudja megjelölni a vele szemben intézkedő rendőrök nevét és azonosító számát.

A gyermeke 2014. szeptember 11-én sírva ment az iskolába, mivel nem először követik el a panaszos sérelmére a rendőrség alkalmazottai a jogtalan előállítást, ahol indokolatlan erőszakkal nyomorították meg 2000. december 7-én, 2005. október 13-án és 2011. augusztus 30-án. A panaszos előadta, hogy a hasfala az ököllel történt ütlegelések miatt több helyen kiszakadt és jelenleg 25 cm-re kilóg a hasüregből a vastagbele.

2014. július 20-án a feljelentett M. rendőrtiszt közölte vele, hogy C. L. megkeresésére, az * Járásbíróság és a * Megyei Főügyészség indítványára indították el hónapokkal korábban bünszövetségben, előre kitervelt szándékkal a panaszos megalázására, meggyalázására és megfélemlítésére az újabb köztörvényes bűncselekményt 2000. és 2005. után, koholt büntetőügyet kreálva. M. kihallgató rendőr közölte a panaszossal, hogy a 2013. december 22-én kelt büntetőfeljelentésben a panaszos becsületsértést követett el E. G., G. Z., K. Gy. dr. V. F. és dr. Sz. Zs. sérelmére. A panaszos közölte a gyanúsítást elrendelő és a jogellenes kihallgatást folytató M-vel, hogy nem ismeri sem V. F-et, sem Sz. Z-t és nem sérthette meg az

ő becsületüket sem, mert ehhez harmadik személy jelenlétére lett volna szükség, nyilvánosan, továbbá a büntetőfeljelentéseket nem jelentette meg az interneten sem, amiben mint elkövethető bűntetteket jelölte meg az E. G. és a hatvani rendőrkapitány utasítására megíúsított bűncselekmények kivizsgálásának megtagadása miatt.

Erre tekintettel a panaszos kéri, hogy a Testület állapítsa meg, hogy a feljelentésekben nem vádolhatott meg senkit a hatályos Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) szerint, mivel ő nem ügyész és nem gyanúsíthatott meg senkit, mivel ő nem nyomozó hatóság sem. A szabad véleménynyilvánítás nem sérti, mert nem sértheti a törvényt sértő állami alkalmazottak becsületét.

A panaszos közölte M-val, hogy nem ismeri sem N. Zs-ot, sem pedig F. P. N-át, soha nem találkozott velük, így az ő sérelmükre sem követhetett el becsületsértést. A panaszos ismeretei szerint a két rendőrségi alkalmazott, a sérelmére elkövetett bűncselekmények benyújtása után azért tagadták meg az elektronikus úton, aláírva benyújtott feljelentés vizsgálatát, mert a büntetőfeljelentés szerintük nincs aláírva.

M. az általa hivatkozott büntetőfeljelentéseket sem bocsátotta a panaszos rendelkezésére, amiben a sértetti vélemény lett rögzítve, ezért erre tekintettel kéri a feljelentés másolatát. M. 2014. szeptember 11-én megígérte, hogy a hónapok óta tartó üldözése miatt az * Járásbíróságon, a Megyei Főügyészségen és a * Járási Ügyészségen keletkezett iratok másolatait megküldi a panaszos címére. A fentebbi napon való kihallgatása során közölte vele M. feljelentett rendőrtiszt, hogy az eljárás szoros ügyészi felügyelet mellett zajlik, amit a * Járási Ügyészség lát el, amelyről a panaszos nem tudott. Amikor a panaszos megkérdezte a rendőrtisztet, hogy miért nincs jelen az általa, írásban kért ügyvéd, a * Járási Ügyészség és a gondnok, akkor nem volt hajlandó válaszolni. Csúpan annyit közölt a panaszossal később, hogy az általa kijelölt * ügyvéd nem tudott megjelenni. A panaszos elmondta, hogy a tudomása szerint ez nem így van. A panaszos véleménye szerint neki csak kijelölési kötelezettsége van. Erre a panaszos közölte a rendőrrel, hogy nem fogadja el a kijelölést, mert nincs jelen az ügyvéd, aki a védelmére kelt volna. A panaszos követelte, hogy azonnal szüntesse meg a koncepció hivatali visszaélést és engedje szabadon őt.

Mindezek után a panaszos közölte M-val, hogy nem veszi tudomásul a gyanúsítást és panaszt tesz a gyanúsítás és a törvényt sértő előállítás miatt, mert minden magyar állampolgárnak szabad véleménynyilvánítási joga van, amit a büntetőfeljelentések megíúsítása után a nyomozó hatóságok tudomására hozhat.

Erre tekintettel kéri a panaszos, hogy a Testület állapítsa meg, hogy nem indíthat a rendőrségi és ügyészségi vezetők közül semmilyen büntetőeljárást, a 15 éve üldözött panaszos ellen „sértődöttségéből” a rendőrség vezetője.

A panaszos indítványozza az alapos indokkal feljelentett M-nak a koholt és koncepció rendőrségi zaklatás azonnali megszüntetését és ismételten kéri azt, hogy azonnal szállíttassa haza a lakásába, ahol le tud feküdni, mert négy hónappal korábban előjegyzett időre, 13 óra 40 percre kell a mai napon kórházba mennie kontroll vizsgálatra. M. ekkor közölte a panaszossal, hogy kényszerfényképezést hajt végre a sérelmére, mert szerinte ő nem tanú, hanem gyanúsított és elkövette a becsületsértést az alapos indokkal feljelentett rendőrségi

alkalmazottak sérelmére és fényképet fog készíteni erőszakkal a panaszosról a bűnügyi nyilvántartásba a többször feljelentett és beperelt hatvani rendőrökkel.

Ezek elhangzása után vált teljesen nyilvánvalóvá a panaszos számára, hogy M. a rendőr százados kollégájával azért utazott el, 130 kilométerre M., hogy elrendelhesse a megalázására, megfélemlítésére és meggyalázására, bosszúból a köztörvényes bűncselekményt, mert továbbra is kritizálni merészelt a panaszos a korrupt, bűnpártoló, hamis okiratokat kiállító állami alkalmazottakat.

M. utasítására, a több tucatszor, alapos indokkal megpanaszolt, feljelentett * Rendőrkapitányság teljes vezetése és állománya előtt a hat, brutális, ismeretlen rendőr végigrángatta a panaszost a koszos kövezeten, a rendőrség 25 méteres folyosóján, majd belökték, mint egy dögöt egy helyiségbe, ahol erőszakot követtek el a sérelmére, valamelyik fasiszta pribék utasítására, ami így hangzott „Nyomd meg a fültövét!”. A parancs elhangzása után, azonnal erős fájdalmat érezve a bal fülében, a panaszos elordította magát és elájult. Azt ordította, hogy „Ne bántsanak, beteg vagyok!”. Amire a panaszos emlékszik az az, hogy két ismeretlen, azonosítót nem használó rendőr erősen szorítja a nyakát és egy harmadik fényképet készít róla. Az állapota miatt nem tudott felkelni a székről, ezért kihívták a mentőket, mert jární sem tudott, a segédeszközt is elvették tőle az ismeretlen és brutális rendőrök. Eközben M. rendőrtiszt elégedetten távozott a kapitányságról, 10 óra 46 perckor S. Á. r. százados társaságában vissza * ra.

A mentőben elvégzett vizsgálatok után a * Kórházba, a Sürgősségi Osztályra szállították a panaszost, ahol ott hagyták. Ezek után, a láttelekhez vizsgálatot kért és a később baráti segítséggel és taxival az ideiglenes lakóhelyére 16 óra 25 perckor érkezett meg.

Erre tekintettel kéri a Testületet, hogy állapítsa meg, hogy M. dr. T. J., S. Á. rendőrök kívül C. L., L. A., az * Járásbíróság jelenleg ismeretlen nyomozó bírāja, a Megyei Főügyészség jelenleg ismeretlen főügyésze, a * Járási Ügyészség jelenleg még ismeretlen ügyésze is felelős az indokolatlan és brutális rendőr-attak, bünszövetségben, előre kitervelt szándékkal elkövetett bűntettek miatt, aminek következtében mentő vitte el a fentebbi napon a kórházba.

Emellett állapítsa meg a Testület, hogy nem voltak meg a gyanúsítás törvényi feltételei sem a koholt büntető ügyben, csupán azért minősítették bűncselekménnyé a büntetőfeljelentésben kinyilvánított magánvéleményeket, hogy újabb brutális erőszakot követhessenek el a panaszos sérelmére.

Emellett kéri a panaszos, hogy a Testület ajánljon ügyvédet, aki segítene a rendőri önkény miatt teljesen tönkretett, megnyomorított panaszosnak.

Végül pedig kéri a bűncselekményt elkövető rendőrtisztek felelősségre vonását a * Megyei Rendőr-főkapitányságon, a * Megyei Rendőr-főkapitányságon, valamint a * Megyei Főügyészségen alkalmazásban álló ügyészt is vonja a Testület felelősségre és kötelezzék a bűncselekménnyel okozott vagyoni és nem vagyoni kár megtérítésére az elkövetőket.

A panaszos személyes meghallgatását a rendőrbrutalitás miatt a lakásán kéri biztosítani és lefolytatni.

2) A panaszos képviselője 2014. szeptember 30-án küldött a Testületnek ismételt egy beadványt, amelyben a Testület tájékoztató levelében foglaltakkal kapcsolatban tesz megjegyzéseket.

A képviselő levelében leírta, hogy a választ 38. 760 Ft költséggel, a panaszos érdekében küldi el. Kiemeli, hogy a tájékoztató levélben az áll, hogy a Testület nem jogosult elbírálni büntetőeljárás keretében fogatosított cselekmények törvényességét. Ez – következtetése alapján – azt jelenti, hogy a szabad véleménynyilvánítást becsületsértéssé minősítve bárki ellen, bármikor büntetőeljárást kezdeményezhet a magyarországi rendvédelmi szerv, esetleg az ügyészség indítványára is.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a * Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A * Rendőrkapitányság vezetője 2014. október 21-én készítette el a sérelmezett intézkedésről készített átiratát.

A 2014. szeptember 11-én fogatosított rendőri intézkedés a * Megyei Rendőr-főkapitányság, Bűnügyi Igazgatóság, Vizsgálati Osztály megkeresése alapján indult, amelyben a panaszos elővezetését kérték. Az elővezetési határozatban a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 227. § (1) bekezdésébe ütköző és jelen bekezdés a) pontja szerint minősülő, sértett munkakörének ellátásával, köz megbízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben elkövetett becsületsértés vétségének megalapozott gyanúja szerepel.

A panaszost a * Rendőrkapitányságra vezették elő. Az intézkedés kezdetén a panaszossal ismertették az elővezetési határozatban foglaltakat, majd közölték vele, hogy elő fogják vezetni a * Rendőrkapitányságra. A parancsnok véleménye szerint az elővezetés végrehajtása szakszerű és arányos volt.

A kapitányságvezető arról is tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszossal szemben jelenleg, a * Megyei Rendőr-főkapitányság Vizsgálati Osztályán büntetőeljárás van folyamatban és ennek keretén belül hallgatták ki, mint gyanúsítottat.

Az intézkedéssel kapcsolatban egyéb irat és dokumentáció pedig nem áll rendelkezésre.

2) A rendőrség megküldte a 2014. szeptember 3-án kelt, a panaszos elővezetését elrendelő határozatot, amely szerint a Btk. 227. § (1) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő, a sértett munkakörének ellátásával, köz megbízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben elkövetett becsületsértés vétségének megalapozott gyanúja miatt, folyamatban lévő büntetőügyben a panaszos elővezetését a Be. 162. § (2) bekezdése alapján a * Rendőrkapitányság 14. számú hivatali helyiségébe, 2014.

szeptember 11-én, 8 órára rendelte el a * Megyei Rendőr-főkapitányság, Bűnügyi Igazgatóság, Vizsgálati Osztály.

A Be. 162. § (7) bekezdése alapján – figyelemmel a külön jogszabályban meghatározottakra – az elővezetett 7000 Ft költségviselésére kötelezték a határozatban.

A 35/ 2008. (XII. 31.) IRM-PM együttes rendelet 2. § és 3. § alapján, ha az eljárásban az elővezetett személyt kötelezik az elővezetés költségeinek megtérítésére, a költségtérítés mértéke kilométerenként 450 Ft, de legkevesebb 7000 Ft.

A határozatot kézbesíteni kell a panaszosnak és védőjének. A határozat ellen a Be. 195. § (1) bekezdése alapján panasznak van helye, amelyet a közléstől számított nyolc napon belül a határozatot hozó nyomozó hatósághoz lehet benyújtani. A panasznak nincs halasztó hatálya.

A határozat indokolása szerint eljárás indult a sértett munkakörének ellátásával, közmegebízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben elkövetett becsületsértés vétségének gyanúja miatt a panaszos ellen. A panaszos 2013. december 22-ei keltezéssel ellátott feljelentést juttatott el a * Megyei Rendőr-főkapitányságra, amelyet annak vezetőjének, illetve a Legfőbb Ügyészség vezetőjének címzett. A feljelentésben a * Megyei Rendőr-főkapitányság állományának tagjait (E. G., G. Z., K. Gy., dr. V. F. és dr. Sz. Zs.) több alkalommal bűnpártoló állami alkalmazott jelzővel illette, valamint korrupciós bűncselekmények, hivatali visszaélés, bűnpártolás, illetve okirat hamisítás elkövetésével vádolta meg. A panaszos továbbá 2014. február 13-ai keltezéssel ellátott, újabb feljelentést juttatott el a * Megyei Rendőr-főkapitányságra, amelyet annak vezetőjének, illetve a Legfőbb Ügyészség vezetőjének címzett. A feljelentésben a panaszos a * Megyei Rendőr-főkapitányság állományának tagjait (N. Zs. és F. P. N.) hivatali visszaéléssel, okirat hamisítással, illetve bűnpártolás elkövetésével vádolta meg.

A panaszos fenti cselekménye alkalmas hét rendbeli, a Btk. 227. § (1) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő, a sértett munkakörének ellátásával, közmegebízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben elkövetett becsületsértés vétségének megalapozott gyanúja megállapítására.

A panaszos részére küldött szabályszerű gyanúsított-i idézések ellenére, két alkalommal nem jelent meg a gyanúsított-i kihallgatáson, magát alapos okkal nem mentette ki.

3) A rendőrség mellékelte az elővezetés, illetve a hatóság elé állítás költségtérítésének megállapításához az igazolást, amely szerint a fentebbi napon a * Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatósága, mint elővezetést elrendelő hatóság határozatára hajtották végre 6 óra 30 perckor a rendőrök a panaszos elővezetését. A rendőrségi személygépjármű kilométeróra állása szerint mindösszesen 3 kilométert tettek meg a panaszossal a gépjárműben a rendőrök, mire a kapitányságra szállították.

4) Az elővezetés (kísérés) végrehajtásáról szóló jelentés szerint a * Megyei Rendőr-főkapitányság, Bűnügyi Igazgatóság, Vizsgálati Osztály, mint elrendelő az általa folytatott büntetőeljárásban hozott határozata alapján rendelte el a panaszos elővezetését, amelyet a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 34. § (1) és (2) bekezdésekre, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM

rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 33. § (1) és (2) bekezdések figyelembevételével hajtottak végre. Az elővezetés végrehajtása során, az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti igazoltatást és az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján ruházátvizsgálatot hajtottak végre a panaszossal szemben. Az elővezetést összesen 2 fő rendőr, összesen 30 munkaórán hajtották végre. A panaszossal szemben a 35/2008. (XII. 31.) IRM-PM sz. együttes rendelet 2. § és 3. § alapján 3 kilométer megtétele miatt 0 Ft költségvetési kötelezettség megállapításának van helye. A megállapított összeg mértéke 450 Ft/km, de legalább 7000 Ft, az elővezetett személlyel ténylegesen megtett távolságot alapul véve. Az elővezetés megkezdésének időpontja 2014. szeptember 11. 6 óra 30 perc.

Az esemény rövid leírása szerint a rendőr a fentebbi napon 6 óra 30 perckor jelent meg a panaszos ideiglenes lakcímén, mivel a fentebb ismertetett határozattal a megkereső rendőrségi szerv kérte a panaszos elővezetését. Az intézkedő rendőr a helyszínen felvette a kapcsolatot a panaszossal, akivel ismertette az elővezetést elrendelő határozatot, majd közölte vele, hogy a határozat alapján elő fogja őt vezetni a * Rendőrkapitányságra. A panaszos ezt tudomásul vette, amelyet aláírásával igazolt. A panaszos ruházátát átvizsgálta, amely során közbiztonságra különösen veszélyes eszközt nem talált. A helyszínen olyan körülmény, amely okot adott volna az elővezetés mellőzésére nem merült fel. A panaszost egészségügyi állapotára, valamint arra való tekintettel, hogy együttműködő magatartást tanúsított a rendőr nem bilincselte meg. Az elővezetett személyt 9 óra 31 perckor vette át M. dr. T. J.

5) Az elővezetés/kísérés és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás szakszerűnek és arányosnak találta az elővezetés végrehajtását.

6) Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján kiállított igazolással a * Rendőrkapitányság igazolta, hogy a panaszost az Rtv. 34. § (1) és (2) bekezdése szerint elővezették, amelyet 2014. szeptember 11-én 6 óra 30 perctől 11 óra 30 percig hajtottak végre. Az igazoláson továbbá a panasztételi lehetőségekről is szerepel egy tájékoztatás, amely a Rtv. 92., 93. és 93/B. §§-ait ismerteti.

7) A 2014. szeptember 11-én készült rendőri jelentés szerint R. P. r. törm. szolgálata teljesítése során, 10 óra 50 perckor K. K. r. tzls, valamint U. B. r. zls. bűnügyi technikusok segítségét kérték, mivel a panaszos. mint gyanúsítottként kihallgatott személy ellenállt az intézkedésnek, nem vetette alá magát a rabosításnak.

Az intézkedést H. G. r. ftzls., D. Á. r. törm. és P. P. r. örm. kezdték meg R. P. r. törm. a * Rendőrkapitányság 108. számú irodájában, ahol a panaszos az ablakhoz képest a bal oldali asztal előtt egy széken ült. R. P. r. törm. felszólította a panaszost, hogy a törvény nevében vegyen részt a rabosításon, engedelmességedjen az intézkedésnek, különben testi kényszert fognak alkalmazni. A panaszos figyelemmel arra, hogy nem tett eleget a rendőri felszólításnak, így R. P. r. törm. ismételt felszólította a panaszost, hogy a törvény nevében vesse alá magát az intézkedéseknek, amelynek ismét nem tett eleget és hozzáfűzte, hogy „innen én nem mozdulok sehova, nem fogok elmenni veletek, nem rabosíthatok, vigyetek le kézben, ha akartok”. (R. P. r. törm. ezzel kapcsolatban meg kívánja jegyezni, hogy a panaszos a délelőtti folyamán lett elővezetve, amelynek során folyamatosan ismételtette, hogy mindenkit feljelent, nem szereti a rendőröket, álláspontja szerint őt mindig csak zaklatják a rendőrök.)

Ezt követően az Rtv. 47. § és a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdés alapján testi kényszerrel alkalmazták a panaszossal szemben. P. P. r. őrm. a panaszost a jobb lábán, H. G. r. főtzls. a bal lábán, D. Á. r. törm. a jobb kezén, R. P. r. törm. pedig a bal kezén ragadta meg úgy, hogy arccal a plafon felé helyezkedett el a teste annak érdekében, hogy szállítása közben a hasa ne sérüljön. A panaszost a 108. számú bünyügyi technikai egységbe vitték. Az út során a panaszos vélhetően direkt elengedte a testét annak érdekében, hogy nehezebbé tegye az intézkedést, közben pedig folyamatosan kiabált és rángatózott.

Ezt követően U. B. r. tzls. foganatosította a panaszossal szemben az intézkedést (fényképfelvételek a rabosításhoz), majd ezt követően a panaszos elmondta, hogy szorít a mellkasa és szeretne mentőt kérni. A rendőr ekkor mentőt hívott a panaszoshoz; a mentő gépkocsi 11 óra 20 perckor a helyszínre érkezett. A mentőtiszt megállapította, hogy a panaszoson külsérelmi nyom nem látható, de egyéb rutin vizsgálat elvégzése miatt a * Kórházba szállították 11 óra 30 perckor.

III.

1) A Testületnek először azt kellett megvizsgálni, hogy a panaszt az arra jogosult terjesztette-e elő.

Az Rtv. 92. §-ában meghatározottak szerint, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetekben a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes kiskorú vagy cselekvőképességében bármely ügycsoportban korlátozott nagykorú személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat. A panasz meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszthető. Jogi képviselőként jogvédelemmel foglalkozó egyesület vagy alapítvány, nemzetiségi önkormányzat, jogi oktatást végző egyetem állam- és jogtudományi doktori fokozattal rendelkező egyetemi oktatója is eljárhat.

A panaszos képviselőjének tájékoztatása szerint a panaszos korábban a * ügyvezetője volt, azonban egészségügyi állapotára tekintettel egy elnökségi határozat következtében Gy. G. lett az egyesület ügyvezetője. A panaszos nevében Gy. G., mint az egyesület vezetője terjesztette elő a panaszt, amelyet egyébként mind a képviselő, mind pedig a panaszos is aláírt. Az

egyesületek országos nyilvántartása szerint a képviselő által * Egyesülként aposztrofált egyesület valójában a „* Közhasznú Egyesület”-ként került nyilvántartásba vételre. Az * érdekvédelmével foglalkozik, így figyelemmel az Rtv. 92. § (3) bekezdésében, a képviselőkre irányadó szabályokra a panaszos képviselője jogosult volt a panaszos nevében előterjeszteni a panaszbeadványt, így azt a Testület befogadta és lefolytatta az érdemi vizsgálatát.

A fentiekben kifejtettek szerint a panaszbeadványt az arra jogosult terjesztette elő, így a Testület azt befogadta és megvizsgálta. A panaszban kifogásoltakkal kapcsolatban az alábbi álláspontra helyezkedett.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testületnek elsőként a saját hatáskörét kellett megállapítania.

A panaszbeadványban a panaszos elsősorban azt kifogásolta, hogy többször, önként megjelent már a rendőrségen, ezért nem tudja, hogy oda miért kellett őt brutális módon „elhurcolni”. Beadványában kérte a Testületet, hogy állapítsa meg, hogy ő nem vádolható meg senkit bűncselekmény elkövetésével a panaszában/feljelentésében. Kérte a Testületet, hogy intézkedjen a feljelentés másolatának a kiadása iránt. A panaszos kifogásolja a gyanúsításának a tényét. Kérte a Testületet, hogy mondja ki, hogy egy kapitányságvezető pusztán „sértődöttségből” nem indíthat valakivel szemben büntetőeljárást. Sérelmezte azt is, hogy őt, mint gyanúsítottat hallgatták ki az eljárás során. A Testületnél kérelmezte azt, hogy személyesen hallgassák meg a lakásán, ajánljon neki ügyvédet és kérte, hogy a Testület intézkedjen a bűncselekményt elkövető rendőrök felelősségre vonása iránt. Emellett a panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök fenyegetően léptek fel és brutális erőszakot alkalmaztak vele szemben.

a) Az elővezetés elrendelésével kapcsolatosan a Testületnek először saját hatáskörét kellett vizsgálnia a következők szerint.

Az Rtv. 92. § (1) „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és büntelfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.” Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomagjarmű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Jelen ügyben a panaszos elővezetését a rendőrség azért rendelte el, mert a * Megyei Rendőr-főkapitányság, a Btk. 227. § (1) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés a) pontja szerinti bűncselekmény elkövetése miatt a panaszossal, mint terhelttel szemben eljárást folytat. A panaszos kétszeri idézés ellenére sem jelent meg a gyanúsított kihallgatásán, ezért kereste meg a rendőr-főkapitányság a * Rendőr-főkapitányságot, hogy foganatosítsa a panaszos 2014. szeptember 11-én, 8 órára történő elővezetését.

Az Rtv. 34. §-a rendelkezik az elővezetésről, amely szerint a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri, vagy oda útba indítja. Ha az elővezetés másként nem teljesíthető, az elővezetett személyt a rendőrségen a szükséges ideig – legfeljebb 12 óra időtartamra – vissza lehet tartani. A visszatartás időtartamának számítására az előállításra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős. A szakasz (3) bekezdése rögzíti, hogy az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős, vagyis jelen esetben a * Megyei Rendőr-főkapitányság.

Tekintettel arra, hogy az elővezetést büntetőeljárásban rendelték el, ezért mindenféleképpen meg kellett vizsgálnia a Testületnek a Be. releváns rendelkezéseit.

A Be. 69. § (1) bekezdés a) pontja szerint, ha a terhelt, a tanú vagy a szakértő idézés ellenére nem jelenik meg, és ezt előzetesen, mielőtt az akadály a tudomására jut, haladéktalanul, vagy ha ez már nem lehetséges, az akadály megszűnése után nyomban, alapos okkal nem igazolja, illetőleg az eljárási cselekményről engedély nélkül távozik elrendelhető a terhelt elővezetése.

Tekintettel arra, hogy a panaszos kétszer nem jelent meg, idézés ellenére a gyanúsított kihallgatásán, távolmaradását pedig utóbb nem mentette ki, így a * Megyei Rendőr-főkapitányság a Be. soron következő szakaszai alapján elrendelte a panaszos, mint terhelt elővezetését.

A Be. 162. § (1) bekezdése szerint az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét. A (2) bekezdés értelmében a törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik. A (3) bekezdés alapján az elővezetést a rendőrség hajtja végre. Az elővezetést az általa nyomozott ügyben az illetékességi területén eljáró más nyomozó hatóság is végrehajthatja. A rendőr, illetőleg a nyomozó hatóság az érintett személyt az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt helyre kíséri, ennek érdekében a reá irányadó törvény szerint szükség esetén kényszert és más intézkedést alkalmazhat. A (4) bekezdés meghatározza, hogy az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani.

Noha jelen esetben az elővezetést elrendelő hatóság is rendőri szerv volt, annak tevékenységét a Testület hatásköri szabályai alapján nem vizsgálhatja, mivel – fő szabály szerint – nem terjed ki hatásköre a büntetőeljárás keretei között, a Be. alapján foganatosított cselekmények felülvizsgálatára.

A fentieknek megfelelően a Testület nem vizsgálhatta az elővezetés elrendelésének megalapozottságát, mivel erről nem az intézkedő rendőrök, hanem az azt elrendelő szerv döntött büntetőeljárás keretében, amely eljárás felülvizsgálatára a Testületnek nincs hatásköre.

A Testület azonban megvizsgálhatta az elővezetés végrehajtását.

b) A panaszos számos, a büntetőeljárás során nyomozati cselekményként végrehajtott intézkedést is sérelmezett a beadványában, amelyek tekintetében a Testület a következő megállapításokat tette.

A Testület hatásköre vizsgálatánál figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 196. §-a szerint panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatába (Be. 169. §) nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. A panaszt a büntetőeljárás szabályai szerint kell elbírálni”. Ezért a legfőbb ügyész helyettes a Be. 60. §-ának (1) bekezdésében és a 77. §-ának (2) bekezdésében írt, a büntetőeljárás során végzett eljárási cselekmények általános alapelvei mellett is úgy véli, a Be. 196. §-ában foglalt panasz a büntetőeljárás törvényben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

Az Rtv. IV., V., VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértésével, intézkedéssel vagy annak elmulasztásával, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggő jogsérelem elbírálása – függetlenül attól, hogy milyen eljárásban kerül rá sor – az Rtv. 92 – 93/B. §§-ok tekintendők irányadónak, amennyiben a sérelem tárgya a rendőr magatartása, az intézkedés kiválasztásának és foganatosításának a módja.

Az ügyész tehát a nyomozó hatóság által foganatosított (vagy elmulasztott) eljárási cselekmény megalapozottságát, a büntetőeljárás törvénynek megfelelő voltát vizsgálhatja, abban azonban nem foglalhat állást, hogy a végrehajtás módja az Rtv. rendelkezéseinek megfelelt-e.

A panaszos sérelmezte a gyanúsításának a tényét, hiszen álláspontja szerint a feljelentésében/panaszában senkit sem vádolt meg bűncselekmény elkövetésével. Véleménye szerint sértődöttségből senki sem jelentheti fel a másikat, így a kapitányságvezető sem jelenthette fel őt. Ezért kifogásolta azt is, hogy őt, mint gyanúsítottat hallgatták ki az eljárásban.

A panaszos, mivel büntetőeljárás körébe tartozó sérelmeket fogalmazott meg, ezzel kapcsolatban a Testület fontosnak tartja meghatározni, hogy főszabály szerint, hatáskörhiányára tekintettel nem vizsgálhatja felül a rendőrség, mint nyomozó hatóság, büntetőeljárás során foganatosított cselekményeit. A rendőrség büntetőeljárási tevékenységét a Testület – az Rtv. 11. § (1) bekezdése alapján – csak olyan esetekben vizsgálja, amikor a panaszosnak a Be. alapján speciális jogorvoslat nem áll a rendelkezésére.

A Testület ezen hatásköri kérdés értelmezésénél figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének fentebb ismertetett tájékoztató levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerinti panasz célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatába nem foglalt döntésével, intézkedésével szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. Ezért a legfőbb ügyész helyettese úgy véli, hogy a Be. 196. §-ában foglalt panasz a Be-ben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása – így pl. a feljelentés felvételének elmulasztása – miatti jogsérelem esetén előterjeszhető.

Tekintettel arra, hogy a Be. 196. § (1) bekezdése alapján a panaszosnak módjában állt, vagy állt volna a gyanúsítás tényéről való tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élni, így a Testület jelen kifogás kapcsán – a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségre figyelemmel – hatáskörének a hiányát állapította meg.

Tekintettel arra, hogy a panaszosnak módjában állt/ állt volna a gyanúsításának tényével szemben panaszt előterjeszteni a Be. 196. § (1) bekezdés alapján, így a Testület, hatáskörének hiányában nem vizsgálta meg a panaszos azon kifogását, hogy őt alaptalanul gyanúsították meg.

c) A panaszos kérte a Testületet, hogy intézkedjen a vele szemben brutálisan eljáró rendőrök felelősségre vonása érdekében, valamint ajánljon neki ügyvédet. Emellett arra kérte a Testületet, hogy személyes meghallgatása iránt intézkedjen, valamint annak érdekében is, hogy a panaszos kapjon másolatot a vele szembeni feljelentésből.

A Testület visszautalva a fenti hatásköri szabályaira felhívja a panaszos figyelmét, hogy a Testületnek nem áll módjában ügyvédet ajánlania; nem hallgathatja meg eljárásban személyesen, a lakásán a panaszost; nem intézkedhet a feljelentés másolatainak kiadása iránt és nem vonhatja felelősségre a panaszossal szemben intézkedő rendőröket, hiszen a Testület – hatáskörének hiánya miatt – nem folytathat le fegyelmi eljárást.

A Testület ellenben vizsgálatának tárgyává tehetette az elővezetés végrehajtása mellett a panaszos rendőri brutalitásra vonatkozó kifogásait, valamint a fenyegető rendőri fellépésre vonatkozó panaszosi sérelmeket.

V.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszos Magyarország Alaptörvénye II. fejezetében rögzített emberi méltósághoz és az abból levezethető testi integritáshoz való jogait, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát, és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület érdemben először azt vizsgálta, hogy a panaszos elővezetésére megfelelő jogalap alapján került-e sor.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos hétrendbeli, a Btk. 227. § (1) bekezdésbe ütköző és ugyanezen bekezdés a) pontja szerint minősülő bűncselekményt követett el, amely alapján a * Megyei Rendőr-főkapitányság büntetőeljárást folytat a panaszossal, mint terhelten szemben. A panaszost, mint gyanúsítottat kétszer idézték gyanúsított meghallgatásra, azonban a panaszos az idézések ellenére sem jelent meg az azokban megjelölt helyen és időben, valamint távolmaradását utóbb nem mentette ki. Ezért a * Megyei Rendőr-főkapitányság elrendelte a panaszos elővezetését, amely végrehajtására felkérte a * Megyei Rendőr-főkapitányságot tekintettel arra, hogy a főkapitányság illetékességi területén rendelkezik tartózkodott a panaszos. Az elővezetést elrendelő határozatban a hatóság megjelölte, hogy az elővezetést a * Rendőr-főkapitányság 14. számú hivatali helyiségébe 2014. szeptember 11-én 8 órára kell végrehajtani.

A Szolgálati Szabályzat 26. pontja alatt tárgyalja az elővezetés kérdéseit. A 33. §. (1) bekezdése szerint elővezetést jogszabályban erre felhatalmazott hatóságok határozata vagy végzése alapján lehet fogatosítani.

A Testület ehelyütt utal továbbá a rendőrség Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettségére, amely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A panaszos lakásán két rendőrrjárőr 2014. szeptember 11-én 6 óra 30 perckor jelent meg, vele szóban közölték az elővezetés elrendelését, amelyet a panaszos a helyszínen és a beadványában is tagadott. Nem értette, hogy miért kell rendőröknek elvinni-e őt a kapitányságra, amikor eddig mindig saját maga ment, továbbá nem értette, hogy miért vádolják, hiszen álláspontja szerint nem követte el a bűncselekményt. A szóbeli közlést követően igazoltatták a panaszost, majd átvizsgálták a ruházatát, végül pedig a szolgálati gépjárműbe ültették és a három kilométerre lévő * Rendőr-főkapitányságra szállították, ahol a panaszost 9 óra 30 perckor átvette M. dr. T. J.

A folyamatban lévő büntetőeljárásra tekintettel a Testület álláspontja szerint a rendőrség kellő jogalap birtokában fogatosította a panaszos elővezetését, hiszen ha kétszer a gyanúsított nem jelenik meg, idézés ellenére sem a saját kihallgatásán, akkor az eljárást nem lehet tovább folytatni, hiszen az egyik – ha nem az egyik legfontosabb – eljárási momentum üresedik ezáltal ki. A gyanúsított kihallgatás során a vallomástétel megtagadására is lehetősége van a gyanúsítottnak, de ha eljárás alá vonták, akkor a hatóságnak mindenféleképpen intézkednie kell a meghallgatása iránt, amely alól főszabály szerint a gyanúsított nem vonhatja ki magát. Ezért erre figyelemmel a Testület véleménye szerint a rendőrség kellő jogalap birtokában fogatosította a panaszos elővezetését.

A fentiek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga az elővezetése kapcsán, hiszen azt a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában foganatosította.

2) A panaszos kifogásolta a rendőrök vele szemben kifejtett magatartását. Álláspontja szerint a rendőrök brutálisan léptek fel vele szemben, bántalmazták, sőt fenyegetően viselkedtek vele. A Testület a továbbiakban a rendőri fellépésre vonatkozó panaszosi kifogásokat vizsgálta meg.

a) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök vele szemben felhatalmazáson túli erőszakot alkalmaztak, hiszen amikor elhelyezték egy helyiségben, akkor erősen fültövön ütötte valaki. A sérelmére elkövetett bántalmazást még akkor is folytatták, amikor fájdalomnak hangot adott. Arról tájékoztatta a panaszos a Testületet, hogy hat fő ragadta meg, akik közül valaki a nyakát fogta, és annyira megsérült, hogy hozzá mentőt kellett hívni és kórházba is szállították.

A rendőrség tájékoztatása szerint 10 óra 50 perckor K. K. r. tzls, valamint U. B. r. zls. bűnügyi technikusok segítségét kérték, mivel a panaszos gyanúsítottként kihallgatott személy ellenállt az intézkedésnek, nem vetette alá magát a rabosításnak. Az intézkedést H. G. r. ftzls., D. Á. r. törm. és P. P. r. őrm. kezdték meg R. P. r. törm. a * Rendőrkapitányság 108. számú irodájában, ahol a panaszos az ablakhoz képest a bal oldali asztal előtt egy széken ült. R. P. r. törm. felszólította a panaszost, hogy a törvény nevében vegyen részt a rabosításon, engedelmességen az intézkedésnek, különben testi kényszert fognak alkalmazni. A panaszos figyelemmel arra, hogy nem tett eleget a rendőri felszólításnak, így R. P. r. törm. ismételt felszólította, hogy a törvény nevében vesse alá magát az intézkedéseknek, amelynek ismét nem tett eleget és hozzáfűzte, hogy „innen én nem mozdulok sehova, nem fogok elmenni veletek, nem rabosíthatok, vigyetek le kézből, ha akartok”. Ezt követően az Rtv. 47. § és a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdés alapján testi kényszert alkalmaztak a panaszossal szemben. P. P. r. őrm. a panaszost a jobb lábán, H. G. r. ftzls. a bal lábán, D. Á. r. törm. a jobb kezén, R. P. r. törm. pedig a bal kezén ragadta meg úgy, hogy arccal a plafon felé helyezkedett el a teste annak érdekében, hogy szállítása közben a hasa ne sérüljön. A panaszost a 108. számú bűnügyi technikai egységbe vitték. Az út során vélhetően direkt elengedte a testét annak érdekében, hogy nehezebbé tegye az intézkedést, közben pedig folyamatosan kiabált és rángatózott. Ezt követően U. B. r. tzls. foganatosította a panaszossal szemben az intézkedést (fényképfelvételek a rabosításhoz), majd ezt követően a panaszos elmondta, hogy szorít a mellkasa és szeretne mentőt kérni. A rendőr ekkor mentőt hívott a panaszoshoz; a mentő gépkocsi 11 óra 20 perckor a helyszínre érkezett. A mentőtiszt megállapította, hogy a panaszoson külsérelmi nyom nem látható, de egyéb rutin vizsgálat elvégzése miatt a * Kórházba szállították 11 óra 30 perckor.

A Testület - töretlen gyakorlatának megfelelően - eljárását kizárólag a panaszost esetlegesen ért alapjogsérelem feltárására tekintettel folytatta le – a hatáskörére irányadó jogszabályi rendelkezések értelmében álláspontját anélkül alakította ki, hogy az intézkedést foganatosító rendőrök büntetőjogi felelősségét vizsgálta volna.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez fűződő jogot a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja. A (2) bekezdés pedig rögzíti, hogy a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr

gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (továbbiakban: Bíróság) töretlen gyakorlata szerint (lásd például: Selmouni kontra Franciaország, Ribitsch kontra Ausztria és Tomasi kontra Franciaország) amennyiben egy személy a hatóságok őrizetébe kerül és rajta ezen idő alatt sérülések keletkeznek, megfordul a bizonyítási teher, és a hatóságokra, illetve az érintett államra hárul, hogy valószínű magyarázatot adjon a sérülés okát illetően. Ellenkező esetben a Bíróság megállapítja az Emberi Jogok Európai Egyezménye kínzást, megalázó vagy embertelen bánásmódot tilalmazó 3. cikkének sérelmét, azaz az érintett alapjogának sérelmét (ami azonban nem jelent egyet valamely meghatározott személy büntetőjogi felelősségének megállapításával). A bántalmazás gyanúját felvető ügyekben a Testület ugyanezt a megközelítést alkalmazza.

A Testület vizsgálata kapcsán utal arra, hogy az Rtv. szerint rendelkezésére álló bizonyítási eszközök köre meglehetősen szűk, az ügyészség rendelkezésére álló eszközök – szembesítés, rendőrök kihallgatása stb. – legtöbbször nem veheti igénybe. A tényállás felderítése során ezért a Testület a panaszos és az érintett rendőrök nyilatkozatára támaszkodhatott. A nyilatkozat és a jelentések tartalmazzák, hogy sérülés az intézkedés során nem keletkezett, sem a panaszos, sem pedig a rendőrség nem csatolt be sérülésről készült látleletet.

A Testület utal arra, hogy a panaszos és a rendőrség állításai egymásnak ellentmondanak, amely ellentmondást a korlátozott számú bizonyítási eszköze és a rendelkezésére álló bizonyítékok csekély volta miatt nem tudta feloldani, így nem tudott olyan történeti tényállást kialakítani, amely alapján megvizsgálhatta volna a panaszosi állítást. Ezért a Testület jelen esetben csak úgy határozhatott, hogy a rendőrség által kifejtett felhatalmazáson túli erőszak kapcsán a panaszos emberi méltóságához való jogából levezethető testi integritáshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A tényeladások között tapasztalt feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltóságából levezethető testi integritáshoz való jogának a sérelme nem megállapítható a rendőrök felhatalmazáson túli erőszakra vonatkozó kifogása kapcsán.

b) A panaszos a rendőri fellépést egyebekben fenyegetőnek, félelemkeltőnek, megalázónak, gyalázatosnak találta.

A rendőrség álláspontja szerint a panaszos kifogásai nem fedik a valóságot.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület ismét ellentmondást tapasztalt a rendőrség és a panaszos állításai között, amelyet a rendelkezésre álló, korlátozott számú bizonyítási eszközzel és a birtokában lévő csekély számú bizonyíték figyelembevételével nem tudta feloldani, így nem tudott egy olyan tényállást megállapítani, amely alapján értékelhette volna a panaszosi kifogást és abban állást foglalhatott volna. Erre figyelemmel a Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható a félelemkeltő, megalázó, gyalázatos, fenyegető rendőri fellépésre vonatkozó panaszosi kifogás kapcsán.

IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga az elővezetés foganatosítása kapcsán. A Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltóságához való alapvető jogából levezethető testi integritáshoz való jogának a sérelme nem megállapítható a felhatalmazáson túli, brutális rendőri fellépés kapcsán, hiszen a Testület eljárásában nem tudta feloldani a panaszos és a rendőrség állítása között feszülő ellentmondást. Szintén ezen okra hivatkozással a Testület úgy határozott, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható a fenyegető, félelemkeltő, megalázó, gyalázatos rendőri fellépés, magatartás kapcsán.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogyanatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. január 22.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET